

En biblisk analys av Romersk katolicism

Det finns två sorts religion i världen idag. Den ena är ett fantasifoster (skapad av människor och demoner) och det andra är en uppenbarelsens religion (som Gud givit människan i Bibeln). Syftet med denna skrift är att analysera en del romersk-katolska läror i Bibelns ljus och se om de är i harmoni med, eller strider emot Guds Ord. Inom den romerska katolicismen så tror man (liksom författaren) att Bibeln är Guds inspirerade ofelbara Ord och att varje rättrogen katolik själv ska studera Bibeln och hålla sig till dess lära.¹ "Att nonchalera Skriften är att nonchalera Kristus" sa påven Pius XII.²

Auktoritet

Inom katolicismen undervisar man att Bibeln och traditionen, som den uppfattas av kyrkan är religionens yttersta auktoritet.³ Jesus fördömde att man såg traditionen som auktoritet för religionen och upphöjde istället Guds ord:

"Därför frågade honom nu fariseerna och de skriftlärd: Varför vandra icke dina lärjungar efter de äldstes stadgar... ? Men han svarade dem:... fåfängt dyrka de mig, eftersom de läror de förkunna äro människobud. I sätten Guds bud åsido och hållen människors stadgar. Ytterligare sade han till dem: Rätt så; I upphäven Guds bud för att hålla edra egna stadgar!... På detta sätt gören I Guds budord om intet genom edra fäderneärvda stadgar. Och mycket annat sådant gören I." (Mark 7: 5-13).

Bibeln fördömer klart och tydligt att man lägger till andra läror än de Gud givit i Sitt Ord:

"I skolen icke lägga något till det som jag bjuder eder, och I skolen icke taga något därifrån; I skolen hålla Herrens, eder Guds bud, som jag giver eder." (5 Mos 4:2).

Att använda icke-kristna filosofiska system till att formulera kristna läror (tex Thomas Aquinas), fördöms också klart av Guds ord: "Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga "vishetslära", i det att han åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens makter och icke till Kristus." (Kol 2:8).

Bibeln undervisar oss om att vi inte behöver några utom-bibliska traditioner. Bibeln allena är allt vi behöver och endast den kan göra en kristen "fullt färdig". "All skrift som är ingiven av Gud, är ock nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk." (2 Tim 3:16-17).

Historien visar oss att man inte kan lita på traditionen som rättesnöre för läran. Loraine Boettner skriver:

"Vi kan se att traditionen inte kan ha varken gudomligt eller apostoliskt ursprung genom det faktum, att en del traditioner motsäger andra. Kyrkofäderna motsade varandra gång på gång. När en romersk-katolsk präst blir ordinerad, svär han högtidligt att endast tolka Skriften enligt fädernas enhälliga tolkning. Denna fädernas enhälliga tolkning är nu endast en myt. De var knappast eniga om en enda lära. De motsade varandra och till och med sig själva, då de ändrade sig i saker och kunde bekräfta sådant de tidigare tagit avstånd ifrån. Den främste av fäderna, Augustinus, skrev under senare delen av sitt liv en speciell bok om det han ändrat sin uppfattning om. Några av de fäder som levde under 200-talet menade att Kristi återkomst var nära och att Han personligen skulle regera i Jerusalem under 1000 år.

Men två av de mest kända lärde i den tidiga kyrkan, Origen (185-254) och Augustine (354-430) skrev emot den ståndpunkten. De tidiga fäderna fördömde avbilder i sin tillbedjan, men andra som kom senare uppmuntrade användandet av avbilder. Den tidiga kyrkan var så gott som helt enig i att alla fritt skulle få läsa och använda Skriften, men andra som kom senare begränsade en sådan läsning och användning. Gregory den store som var biskop i Rom och den främste av de tidiga biskoparna menade att det var anti-kristligt att använda titeln universiell biskop. Medan senare biskopar, ända fram till våra dagar, har varit eniga om att använda denna och liknande titlar som syftar på ett universiellt herravälde. Var finns nu den universiella traditionen och fädernas enhälliga tolkning av påvedömetts läror?"⁴

Att använda traditionen som auktoritet fördömer Bibeln med eftertryck. Sätter man traditionen bredvid Skriften som auktoritet, blir slutet oundvikligen att traditionen sätts över Skriften och man tolkar Skriften med hjälp av traditionen. Detta är exakt vad som hände med judaismen under Kristi dagar och tyvärr det som hänt inom den Romersk katolska kyrkan: ritualen blir så viktig att det blir nödvändigt att hålla Bibeln borta ifrån folket. Det var faktiskt under flera århundraden en dödssynd att äga och läsa en Bibel på sitt eget språk. Rådskonferensen i Valencia (1229), rådskonferensen i Trent (1545) och påven Clement XI (1713) fördömde alla att någon fick ha en Bibel på sitt eget språk och läsa den själv.

Prästerna är snabba med att säga att påven Leo XIII (1893) nödgade folk att läsa Bibeln. Men den Bibel han menade var Latin Vulgate vilken knappast någon förstod utom prästerna! Under 1900-talet har den "oföränderliga kyrkan" lyckligtvis nog ändrat sig igen och tillåtit lekmän att ha Bibeln på sitt eget språk.

Men romerska katoliker är bara tillåtna att läsa biblar som kyrkan godkänt och de har förklaringar till "svåra" texter längst ned på varje sida som en godkänd teolog gjort.

"Alltså, från år 500 till år 1500, i tusen år under den romersk-katolska kyrkans herravälde, var Bibeln en stängd bok. Istället för att vara ett rike av ljus blev den romerska kyrkan ett mörkrets rike som uppmuntrade okunskap och vidskepelse och höll människor i bojor. Roms traditionella policy att försöka begränsa att Bibeln sprids och att proklamera anatema, eller förstöra alla kopior av texter som inte stämmer med hennes läror, visar hur rädd hon verkligen är för detta. Hon är emot detta för att detta är emot henne. Faktum är att hon inte kan hålla sitt folk när de blir andligen upplysta och upptäcker att hennes speciella läror inte är annat än människors påfund."⁵

Avbilder i tillbedjan

Här är den romersk-katolska kyrkans officiella undervisning som påbjudits av rådsförsamlingen i Trent: "Kyrkorna och gemene man bör ha avbilder i sin vård, av Kristus och Guds jungfrumoder tillsammans med alla andra helgon. Dessa ska man vårda och visa tillbörlig aktning och vördnad."⁶

Gud gav klara instruktioner för hur vi ska tillbedja. Att böja sig eller ligga på knä inför en handgjord avbild, eller att göra sig en sådan för att tillbedja den, är förbjudet: "Du skall icke göra dig något beläte eller någon bild, vare sig av det som är uppe i himmelen eller av det som är nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden. Du skall icke tillbedja sådana, ej heller tjäna dem." (2 Mos 20:4-5).⁷

Romerska katoliker knäböjer inför påven och kysser hans ring. De knäböjer inför en staty av Petrus i Rom och kysser hans stortå, trots att Petrus själv förbjöd allt sådant: "Då nu Petrus skulle träda in, gick Kornelius emot honom och betygade honom sin vördnad, i det att han föll ned för hans fötter. Men Petrus reste upp honom och sade: Stå upp; också jag är en människa." (Apg 10:25-26). På samma sätt som Petrus nekade Kornelius att böja sig, så kom en ängel ifrån himmelen och sade åt Johannes att inte tillbedja: "Och jag föll ned för hans fötter för att tillbedja honom, men han sade till mig: Gör icke så. Jag är din medtjänare och dina bröders, deras som hava Jesu vittnesbörd. Gud skall du tillbedja." (Upp 19:10).

Bibeln lär oss med eftertryck att vi endast ska böja oss inför Gud. Romersk-katolska präster, teologer och lärare insisterar på att vi ska tillbedja helgon, Maria, statyer och relikier. De blandar ihop ord som ära, vårda och högakta med ordet tillbedjan. Detta kluriga sätt att förvränga ord bryter fullständigt ned all verksamhet i kyrkorna visar Martin Lloyd-Jones:

"Det finns inget i hela Bibeln som fördöms så starkt som avguderi. Vi ska inte göra oss avbilder. Men den romersk-katolska kyrkan är full av avbilder. Hon lär sitt folk att tillbedja avbilder och de tillbeder statyer, former och yttre ting. Har du någon gång varit i någon av dessa stora katedraler så har du sett människor göra detta. Om du går till St. Peters i Rom så finner du ett monument av Petrus och om du tittar på hans ena tå kan du se att den är nedsliten. Hur kommer det sig? Jo, det har varit massor av människor där och kysst hans tå. Människor som är trälarna under Romersk katolicism. De böjer sig i vördnad och tillbeder avbilder, statyer och relikier. De säger sig ha relikier av olika helgon, en benbit eller något han har använt som de bevarar på en speciell plats. Där böjer de sig i tillbedjan inför detta. Detta är ingenting annat än rent avguderi."⁸

Påven Gregory III (vald 731) fördömde användandet av avbilder vid tillbedjan. Påven Constantine V (vald 740) styrde kyrkan under nästan 60 år och fördömde att man använde avbilder av Kristus i tillbedjan, eftersom det endast var Jesu mänskliga natur man kunde avbilda. Ett kyrkoråd som samlades nära Chalcedon den 10 februari 753 (varade i sju månader) fördömde allt användande av avbilder i tillbedjan för de är "avgudadyrkan och villfarelse, en frestelse i tron som kommer ifrån djävulen".⁹ Detta råd hade 338 biskopar närvarande vilket gjorde det till en av de största rådsförsamlingarna vid den tiden. Så mycket ofelbar och oföränderlig är denna kyrka! Bibeln är helt klar: avgudadyrkan är en falsk tillbedjan.

Maria

Den romersk-katolska kyrkan lär att Maria är född utan synd.(denna lära heter Immaculate Conception).¹⁰ Är detta bibliskt? Bibeln lär oss att bara Jesus, den andre Adam, är född syndfri (läs Rom 5:18; Heb 4:15) men alla andra är födda i synd: "Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat." (Rom 5:12). "Ty eftersom döden kom genom en människa Och såsom i Adam alla dö" (1 Kor 15:21-22).

Den romersk-katolska kyrkan lär också att Maria själv aldrig syndade.¹¹ Är detta sant? Aposteln Johannes slår fast att den som säger att han aldrig har syndat är en lögnare: "Om vi säga, att vi icke hava någon synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss."¹²(1 Joh 1:8). Aposteln Paulus poängterar att alla människor är syndare: "...både judar och greker för att allesammans vara under synd. Så är ock skrivet: Ingen rättfärdig finnes, icke en enda. Ingen förståndig finnes, ingen finnes, som söker Gud" (Rom 3:9-10). Maria själv höll med om att hon behövde en frälsare: "Då sade Maria: Min själ prisar storligen Herren, och min ande fröjdar sig i Gud, min Frälsare." (Luk 1:46-47). En person som inte har någon synd behöver ju knappast bli frälst ifrån sin synd!

Vidare så lär romersk-katolska kyrkan att Maria var jungfru hela sitt liv. Ändå skriver ju Matteus, en jude som skriver till judar, att Jesus var Marias förstfödde son. Detta uttryck använder judarna om andra barn föddes efter det första. Annars skulle det bara ha stått Marias son: " och han kände henne icke, förrän hon hade fött en son (förstfödd i engelska övers.)" (Matt 1:25). Matteus skrev sitt evangelium tidigast 35 år efter Jesu födelse och visste naturligtvis att Maria födde fler barn efter det hon fött Jesus. Bibeln talar ju också helt klart om att Jesus hade bröder. Matteus skriver t o m deras namn: " Är då denne icke timmermannens son? Heter icke hans moder Maria, och heter icke hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och hans systrar, bo de icke alla hos oss?" (Matt 13:55-56). "Alla dessa höllo endräktigt ut i bön tillika med Maria, Jesu moder, och några andra kvinnor samt Jesu bröder." (Apg 1:14).

Romersk-katolska lärare menar att Matteus, Lukas och Paulus inte menade bröder när de skrev bröder, utan menade kusiner. Men denna syn har ingen som helst grund i Skriften. Det grekiska ordet adelphos översätts alltid med "broder" och aldrig med "kusin". När Jesus utförde under så ville judarna jämställa Honom med Hans bröder för att ifrågasätta och undervärdera Honom. Det skulle varit konstigt om de hade jämställt Honom med Hans kusiner.¹²

För att vi ska förstå i vilken grad den romersk-katolska läran om Maria har kommit bort ifrån Skriften har vi gjort en jämförelse. I den ena står den romersk-katolska läran om Maria och i den andra står Guds Ords lära. Den romersk-katolska läran är här tagen ifrån boken "Marias härlighet (The Glory of Mary)" av biskop Alphonse de Ligouri

Maria har fått den plats som tillhör Kristus

Romersk-katolska kyrkan: "Hon är i sanning en medlare av frid mellan syndare och Gud. Det är enbart genom Maria som syndare får förlåtelse." (s. 82-83). "Maria är vårt liv Maria upprättar syndaren till liv, de får nåd p g a hennes förböner." (s.80). "Den som inte kommer till Maria för att få hjälp faller och går förlorad." (s.94).

Guds Ord : "Ty en enda är Gud, och en enda är medlare emellan Gud och människor: en människa, Kristus Jesus."(1 Tim 2:5). "Jesus svarade honom: Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig". (Joh 14:6). "Kristus, han som är vårt liv" (Kol 3:4).

Maria förhärligas mer än Kristus

Romersk-katolska kyrkan: "Den heliga kyrkan befäller att man tillbeder Maria speciellt. (s.130). Man frågar Gud om många saker men får dem inte. Går man istället till Maria så blir ens önskningar uppfyllda, för hon är drottning t o m över helvetet och hon befäller alla djävlar."(s. 127, 141, 143).

Guds Ord: "I Jesu Kristi, nasareens namn Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta." (Apg 3:6, 4:12). " satte honom på sin högra sida i den himmelska världen, över alla andevärldens furstar och väldigheter och makter och herrar, ja, över allt som kan nämnas, icke allenast i denna tidsålder, utan ock i den tillkommande." (Ef 1:20-21).

Maria är vägen till himmelen istället för Kristus

Romersk-katolska kyrkan: "Maria kallas vägen till himmelen eftersom ingen kan komma in i detta rike utan att gå genom henne (s.160). Vägen till frälsning är bara öppen genom Maria, och eftersom vår frälsning ligger i Marias hand .blir alltså den som beskyddas av henne frälst och den som är utan hennes beskydd går förlorad." (s.169-170).

Guds Ord: "Jag är dörren; den som går in genom mig, han skall bliva frälst." (Joh 10:9). "Jesus svarade honom: Jag är vägen ingen kommer till Fadern utom genom mig." (Joh 14:6). "Och i ingen annan finnes frälsning (än i Jesus Kristus)" (Apg 4:12).

Man tillskriver Maria Kristi makt och kraft

Romersk-katolska kyrkan: "All makt i himmelen och på jorden är given till dig, och på Marias befallning måste alla lyda, även Gud på så sätt har Gud ställt hela kyrkan under Marias herravälde" (s. 180-181). "Maria är också hela mänsklighetens försvarare för hon kan göra vad hon vill med Gud" (s.193).

Guds Ord: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden" (Matt 28:18). " för att i Jesu namn alla knän skola böja sig" (Fil 2:10). "Så skulle han i allt vara den främste" (Kol 1:18). "Men om någon syndar så

hava vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig; och han är försoningen för våra synder." (1 Joh 2:1-2).

Maria är fridsmäklaren istället för att Jesus är vår frid

Romersk-katolska kyrkan: "Maria är fridsmäklaren mellan syndaren och Gud" (s.197). "Vi får oftast fortare det vi frågar efter när vi anropar Maria, än när vi åkallar Jesus namn. Hon är vår frälsning, vårt liv, vårt hopp, vår rådgivare, vårt beskydd, vår hjälp." (s.254, 257).

Guds Ord: "Nu däremot, då I ären i Kristus Jesus, haven I, som förut voren fjärran, kommit nära i och genom Kristi blod. Ty han är vår frid " (Ef 2:13, 14). "Hittills haven I icke bett om något i mitt namn; bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bliva fullkomlig." (Joh 16:24).

Man tillskriver Maria den härlighet som endast tillhör Kristus

Romersk-katolska kyrkan: "O, Maria ! Hela Treenigheten gav dig ett namn som är över alla andra namn och inför dig skall alla knän böjas, i himmelen, på jorden och under jorden." (s. 260).

Guds Ord: "Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn, som är över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skola böja sig, deras som äro i himmelen och deras som äro på jorden och deras som äro under jorden." (Fil 2:9-10).

Mer än någon annan kommer Liguori få ansvara för att ha förespråkade Mariadyrkan i den romerska kyrkan. Han har avsatt Kristus från tronen i människors hjärtan och givit Maria Kristi plats. Ändå har den romerska kyrkan inte utslutit Liguori på grund av villfarelse, utan man ser honom som ett helgon och har publicerat hans bok i många utgåvor (nyligen utgav cardinal Joseph Hays i New York boken).¹³

Guds Moder

Romerska kyrkan kallar Maria för Guds Moder, vilket är helt omöjligt, ologiskt och obiblskt. Det är omöjligt eftersom Gud inte kan ha någon moder. Han är ju av evighet och utan början. Maria däremot föddes och levde några korta år. Det är ologiskt eftersom Gud inte behöver någon moder för sin existens.

Jesus sade: "Förrän Abraham blev till, är jag." (Joh 8:58). Det är obiblskt för att Bibeln inte ger Maria något sådant namn, eller motsvarande. Maria var den ärade modern av Jesu mänskliga kropp och inget annat. Jesu gudomliga natur existerar ifrån evighet till evighet, alltså långt innan Maria var född. Jesus kallade aldrig henne för "mor". Han kallade henne för "kvinna".¹⁴

Celibat

Romersk-katolska kyrkan kräver att alla påvar, kardinaler, biskopar, präster, munkar och nunnor ska avhålla sig ifrån äktenskap,¹⁵ trots att Jesus inte förbjöd Petrus att leva i äktenskapet, han som romersk-katolska kyrkan ser som sin första påve. Jesus visade hur mycket Han brydde sig om Petrus familj när Han helade Petrus svärmoder. "När Jesus sedan kom in i Petrus hus, fick han se hans svärmoder ligga sjuk i feber. Då rörde han vid hennes hand, och febern lämnade henne" (Matt 8:14-15). Aposteln Paulus skriver tydligt om att alla apostlarna utom han själv var gifta: "Skulle vi icke hava rätt att få såsom hustru föra med oss på våra resor någon som är en syster, vi likaväl som de andra apostlarna och Herrens bröder och särskilt Cefas?" (1 Kor 9:5).¹⁶

Romersk-katolska teologer håller med om att aposteln Petrus var gift men att han lämnade sin familj för att följa Jesus, och levde sedan i celibat resten av sitt liv. Men denna syn går helt emot Skriften. Paulus som skrev 1 Kor år 58 e. Kr säger att Petrus vid den tiden var gift. Om vi nu jämför detta skriftställe med Matteus evangelium så ser vi att Petrus var gift åtminstone i 26 år. Bibeln lär oss också i 1 Kor 7:2-5 att män och hustrur inte ska avhålla sig ifrån sin sexuella relation förutom under korta perioder som avskiljs för bön. Petrus kunde alltså inte ha lämnat sin hustru, om han ville lyda Gud.

Gud har i sitt Ord givit utförliga instruktioner för hur en biskop ska vara. (Det grekiska ordet för biskop, episkopos, är i olika översättningar översatt med äldste, presbyterian eller biskop. I en del äldre översättningar är det översatt med ordet präst. Tänk på att de alla är översatta ifrån samma grekiska ord.). Äktenskap och barn är klart och tydligt tillåtet. Det som är förbjudet är att ha mer än en hustru: " du, på det sätt som jag har ålagt dig, skulle i var särskild stad tillsätta äldste, varhelst någon oförvitlig man finnes, en enda kvinnas man, en som hade troende barn " (Tit 1:5-6). "En församlingsföreståndare bör därför vara oförvitlig; han bör vara en enda kvinnas man Han bör väl förestå sitt eget hus och hålla sina barn i lydnad" (1 Tim 3:2-4).

Bibeln talar om för oss att den lära som förbjuder äktenskap är demonisk.

"Men Anden säger uttryckligen, att i kommande tider somliga skola avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror. Så skall ske genom lögnpredikanter skrymteri, människors, som i sina egna samveten äro brännmärkta såsom brottslingar och som förbjuda äktenskap och vilja, att man skall avhålla sig från allahanda mat, som Gud har skapat till att med tacksägelse mottagas av dem som tro och hava lärt känna sanningen." (1 Tim 4:1-3).¹⁷

Var Petrus den första påven?

Den romersk-katolska kyrkan lär ut att här på jorden är påven kyrkans allsmåktiga överhuvud, att aposteln Petrus var den förste påven och att alla andra påvar är Petrus direkta efterträdare.

Dr. Joseph Zaccello är upplärd till katolsk präst i Italien och har tjänat som katolsk präst i New York. Han har noga pekat ut vad Bibeln undervisar angående aposteln Petrus.

"Vid rådsförsamlingen i Jerusalem tog Petrus del i diskussionerna, men det var aposteln Jakob och inte Petrus som var ledare och som deklarerade rådets beslut: "När de hade slutat tala, tog Jakob till orda och sade: Mina bröder, hören mig Därför är min mening ." (Apg 15:13, 19). Petrus kallar sig själv för äldste och inte påve " jag som själv är en av de äldste" (1 Petr 5:1). De andra apostlarna höll inte Petrus för att vara deras chef. Det var faktiskt så att de sände honom till att predika i Samarien och inte tvärt om: "Då nu apostlarna i Jerusalem fingo höra, att Samarien hade tagit emot Guds Ord, sände de dit Petrus och Johannes." (Apg 8:14).

Paulus trodde inte att Petrus var chef. Faktum är:

Att Paulus nämner Petrus flera gånger, men aldrig med någon speciell titel eller ära. Han kallade honom aldrig t ex påve eller något annat som antyder att han höll honom högre än de andra apostlarna.

Att Paulus skrev om dem som grupperade sig runt Petrus (eller någon av de andra apostlarna eller någon annan person), att de gjorde sig skyldiga till splittring, eftersom det är Kristus som är huvudet (1 Kor 1:12-13; 3:22).

Att Paulus aldrig nämnde något om påvedöme när han talade om församlingens uppbyggnad (1 Kor 12:28, Ef 4:11).

Att Paulus såsom apostel framhöll sin auktoritet över självaste den romerska kyrkan (Rom 1:5-6; 16:17).

Att Paulus uttryckligen förnekar att Petrus skulle vara en påve. Han säger också att allt som Petrus är för judarna, det är han, Paulus för hedningarna. Detta är ju helt oförenligt med hur ett påvedöme är uppbyggt. (Gal 2:7-8).

Att Paulus går till rätta med Petrus utan någon som helst antydning om att han skulle stå högre i rang (Gal 2:11).¹⁸

Om nu Petrus skulle ha varit chef så hade Paulus och de andra apostlarna varit pliktiga att respektera honom som sådan och undervisa i sina skrifter om detta. Men varken i evangelierna, Apostlagärningarna, epistlarna eller Uppenbarelseboken kan man läsa något sådant.¹⁹

Är påven ofelbar?

Den romersk-katolska kyrkan undervisar om att påven är ofelbar när han talar om saker som gäller läran.²⁰ Ralph Woodrow har vederlagt detta påstående genom att han undersökt en mängd av beslut som påven har tagit genom historien: Faktum är att påven varken i lära eller praktik varit ofelbar. Låt oss titta på några få av de hundratals saker som talar emot den lära som säger att påven är ofelbar:

Efter sin död blev påven Honorius I utpekad som villolärare av den sjätte rådsförsamlingen år 680. Påven Leo bekräftade den fördömsen. Om nu påvarna är ofelbara, hur kan en påve då fördöma en annan?

Efter att påven Vigilius hade fördömt vissa böcker, tog han tillbaka sin fördömsen. Senare fördömde han dem igen. Kan detta ses som ofelbart?

Påven Eugenius III (1145-53) tillät att man duellerade. Men senare förbjöds detta av påvarna Julius II (1509) och Pius IV (1506).

På 1000-talet fanns det tre stycken rivaliserande påvar på en gång. Alla tre hade tillsatts av samma råd, som härskaren Henry III ansett lämpligt. Senare under samma århundrade gick först Victor III och sedan Urban II emot Clement III. Hur kan påvarna vara felfria om de går emot varandra?

Sedan kom den stora splittringen år 1378 som varade i femtio år. Italienarna valde Urban VI och fransmännen valde Clement VII. Påvarna fördömde varandra år efter år, ända tills rådet avsatte dem båda och valde en ny!

Påven Sixtus V hade förberett en version av Bibeln som han sa var autentisk. Två år senare deklarerade påven Clement VIII att den var full av fel, och befallde fram en annan version!

Påven Gregory I förkastade titeln "universiell biskop" och menade att det var en profan, vidskeplig och högmodig titel som införts av de första villofararna (Epistola 5:20-7:33). Ändå har flera påvar genom århundradena använt sig av denna titel. Hur kan man säga att påvarna skulle vara felfria när det gäller läran, när de så direkt motsäger varandra?

Påven Hadrian II (867-872) deklarerade att civila äktenskap skulle vara giltiga, men påven Pius VII (1800-1823) ogiltigförklarade detsamma.

Påven Eugene IV (1431-1447) dömde Joan of Arc till att brännas på bål som häxa. Senare förklarades hon som "helgon" av en annan påve, nämligen Benedict IV. Är detta ett bevis för påvarnas ofelbarhet?

Hur kan alla påvar vara felfria när det finns en del som förnekar en sådan lära? Vigilinus, Innocent III, Clement IV, Gregory XI, Hadrian IV och Paul IV tog alla avstånd ifrån läran om påvarnas ofelbarhet. Kan en felfri påve vara felfri utan att veta det? Vilken inkonsekvens!21

Kristi ställföreträdare?

Enligt den romersk-katolska kyrkan är påven Kristi ställföreträdare och representant på jorden.22 En snabb jämförelse visar hur absurt detta är.

Påven: Bär en trefalt utsmyckad krona som är värd 1,3000,000 dollar. Jesus Kristus: Bar en törnekrona (Joh 9:2).

Påven: Är förklarad som huvudet för alla jordens nationer. Jesus Kristus: Sade: "Mitt rike är icke av denna världen" (Joh 18:36- Hans rike är icke utsprunget ur denna världen utan ur himmelen och sträcker sig över alla institutioner, inklusive kyrkan).

Påven: Är upppassad av tjänare och lever i extrem välfärd och lyx. och lida och hade "ingen plats, där han kan vila sitt huvud" (Matt 8:20)

Jesus Kristus: Kom för att tjäna

Påven: Bär ornamenten och dyra kläder. Jesus Kristus: Var klädd som en enkel herde.

Påven: Många påvar, speciellt under medeltiden, levde i grov omoral.

Jesus Kristus: Levde ett perfekt liv utan synd (Hebr 4:15)²³

Bekännelse av synd

Den romersk-katolska kyrkan lär att man måste bekänna sina synder för en auktoriserad präst för att kunna få förlåtelse.²⁴ Bibeln lär oss att kristna bör bekänna sina synder för varandra (inte enbart för präster och predikanter). Det ska vi inte göra för att kristna kan förlåta synder utan för att vi kan bedja för varandra och uppmuntra varandra: "Bekännerna alltså edra synder för varandra och bedjen för varandra, på det att I mån bli botade." (Jak 5:16). I den tidiga kyrkan gjorde man bekännelser inför hela kyrkan och inte enbart inför de som var satta som församlingstjänare, som en officiell handling till bättring: "Och många av dem som hade kommit till tro trädde fram och bekände sin synd och omtalade vad de hade gjort. Och ganska många av dem som hade övat vidskepliga konster samlade ihop sina böcker och brände upp dem i allas åsyn" (Apg 19:18-19).

När de skriftlärde frågade "Huru kan denne tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud allena?" (Mark 2:7), så hade de rätt i det de sa. Ingen utom Gud kan förlåta synder. Om en människa bekänner att han kan förlåta synder, så gör han sig skyldig till hädelse. Jesus svarade dem genom att säga: "Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder" (v.10). Alltså var han inte bara en människa -- Han var Gud. Men ingen präst eller församlingstjänare kan förlåta synder, för han är bara en människa. Vi kan gå direkt till Gud genom vår Medlare Jesus Kristus och få förlåtelse.²⁵

I Apg 8:22 sade Petrus till Simon Magus att "bedja till Gud" för att få förlåtelse. Han sa inte åt honom att bedja till sig själv, Petrus. Han som anses vara den förste påven. Att bekänna sina synder står det om genom hela Bibeln, men det är alltid bekännelse till Gud och aldrig till en människa. Paulus, Petrus och Johannes rörde sig så mycket ibland människor som fortfarande var kvar i sin synd, men de uppmanade aldrig varken synda eller de heliga att bekänna sina synder för dem.²⁶

Bibeln lär oss att det är ett privilegium för varje ångerfull syndare att få bekänna sina synder direkt till Gud: "Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:9). Vad var det Jesus sade när Han berättade historien om fariseen och publikanen? Publikanen hade ingen präst eller någon annan att gå till för att bekänna. Allt

han gjorde var att böja huvudet och ropa: "Gud misskunda dig över mig syndare" (Luk 18:13). Han gick direkt till Gud, och Jesus sade att han gick därifrån rättfärdig.

Varför går överhuvudtaget någon till en präst för att bekänna sin synd när det står så klart i Bibeln: "Ty en enda är Gud, och en enda är medlare emellan Gud och människor: en människa Kristus Jesus" (1 Tim 2:5)?²⁷ Faktum är att hörbart bekänna sina synder till en präst istället för till Gud, var ett sent påfund av påven Innocent III och instiftades vid Lateran rådet år 1215.

Avlat

Den romersk-katolska kyrkan säger sig ha makten att dela ut avlater. En delvis avlat innebär att man blir befriad ifrån en del av straffet för sin synd här i tiden, och att lidandet här på jorden och i skärselden kan bli förkortat. Får man en fullständig avlat blir man helt befriad ifrån straff här i tiden. ²⁸Avlaten härleder sin effektivitet i att ta bort syndastraffet, ifrån Kristi och helgonens överflödande meriter.²⁹

Hela idén om att Gud förlåter synd och sedan förflyttar straffet vi förtjänar, hör ihop med idén om att vi förtjänar oss meriter genom goda gärningar, och att vissa helgon, speciellt Maria har varit så goda att de lagt upp ett förråd av meriter för oss mindre helgonlika kristna. Denna lära är helt obiblisk av två anledningar:

1) Bibeln lär oss att inte ens det bästa helgon kan förtjäna några meriter, ens för sig själva. Aposteln Johannes skriver så här till några kristna: "Om vi säga, att vi icke hava någon synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss." (1 Joh 1:8). Jesus sade att om vi än gör allt som vi blivit tillsagda så förtjänar vi inga meriter eller fördelar: "Sammalunda, när I haven gjort allt som har blivit eder befallt, då skolen I säga: Vi äro blott ringa tjänare: vi hava endast gjort, vad vi voro pliktiga att göra" (Luk 17:10).

2) Kristus har förtjänat alla de meriter som kristna någonsin behöver. Genom att Han levde ett syndfritt liv så uppfyllde Han Guds lag för varje kristen. Hans död var en försoningsdöd där Han betalade syndaskulden för alla kristna med Sitt blod. När man påstår att kristna kan förtjäna meriter genom sina handlingar eller genom några helgons handlingar, förminskar man Kristi perfekta verk. Goda gärningar gör man inte för att förtjäna meriter. Man gör goda gärningar för att man älskar Kristus. "Så finnes nu ingen fördömelse för dem som äro i Kristus Jesus." (Rom 8:1). " så leder det, som kom genom rättfärdiggörelsedomen förmedelst en enda, för alla människor till en rättfärdiggörelse, som medför liv .ock genom en endas lydnad de många stå såsom rättfärdiga." (Rom 5:18-19).

Vilken av dessa läror är det som ger en människa (påven) makten att fördela Kristi och Hans heligas överflödande meriter till andra människor. Vi kristna behöver ingen påve eller biskop som belönar oss med Kristi meriter för vårt arbete, såsom självförnekelse eller att vi bär en scapula mm, eftersom vi ju är rättfärdiggjorda av tro och inte av gärningar (Gal 2:16; Rom5:1).30

Skärselden

Enligt den romersk-katolska kyrkan så finns det ett tillstånd mellan himmel och helvete som kallas för skärselden. Dit kommer kristna som inte är tillräckligt goda för att komma till himmelen och inte tillräckligt dåliga för att komma till helvetet. Om en kristen dör och har begått någon dödssynd, då går han direkt till helvetet. Synd som inte hör till dödssynderna kan man bli fri ifrån genom att lida i skärselden.³¹

Bibeln lär oss att all synd blir förlåten genom Jesus Kristus utom en, hädelse mot den Helige Ande: "Därför säger jag eder: All annan synd och hädelse skall bliva människorna förlåten, men hädelse mot Anden skall icke bliva förlåten." (Matt 12:31). Kristus gjorde många mirakler när Han gick här på jorden, genom den Helige Andes smörjelse som Han fick under det Johannes döpte Honom. Fariseerna blev tillrättavisade av Jesus när de menade att de mirakler Han gjorde kom ifrån djävulen. Ingen kristen kommer någonsin att säga att Jesu mirakler kommer ifrån djävulen; därför kan alla omvända kristna vara förvissade om att de kommer att bli förlåtna för alla sina synder.

All synd är dödlig eftersom den förtjänar helvetet, men trots det så förlåter Kristus all synd hos dem som förströstar på Honom. I Lukas evangelium kan vi läsa om hur Jesus förlåter en mördare som alldeles innan har gjort narr av Honom. "Han svarade honom: Sannerligen säger jag dig: Idag skall du vara med mig i paradiset." (Luk 23:43). Denna tjuv fick ta emot en fullständig förlåtelse när han tittade på Frälsaren i tro. Kristus har verkligen lovat att alla de som lyssnar och tror har evigt liv nu. De behöver inte förtjäna det eller lida i skärselden för att få det: "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet. (Joh 5:24).

Aposteln Paulus skriver att när kristna dör går de direkt för att vara med Kristus; han skriver ingenting om någon skärseld: "Men vi äro vid gott mod och skulle helst vilja flytta bort ifrån kroppen och komma hem till Herren." (2 Kor 5:8). " att bryta upp och vara hos Kristus, vilket ju vore mycket bättre." (Fil 1:23). När en person förströstar på Jesus Kristus, får Han tillräkna sig Frälsarens perfekta liv och offerdöd som vore de hans egna. När det gäller en människas ställning i Kristus, så är alla ideer om en vidare rening fullständigt felaktiga; en vidare rening behövs inte. En människa kommer att växa i helighet i sin vandel ju mer han söker att älska och lyda Kristus. Men denna tillväxt i helighet bidrar inte på något sätt till hans rättfärdighet inför Gud. All vår självrättfärdighet är som en fläckad klädnad inför Gud. (Jes 64:6).

Läran om skärselden uppstod långt efter att apostlarna hade dött.

"De tidiga kristna under det Nya Förbundet trodde aldrig att det fanns en plats som skärselden. Ordet återfinns ingenstans i Bibeln. Idéen om skärselden var helt okänd i den bekännande kyrkan fram till år 600 e. Kr. Då påstod påven Gregory den Store att det fanns en tredje plats -- ett ställe för själars rening innan de går in i himmelen. Detta blev dock inte accepterat av katolska kyrkan som en dogm förrän år 1459 vid rådsförsamlingen i Florens. Nittio år senare bekräftade rådsförsamlingen i Trent detta som en dogm genom att de förbannade alla de som inte accepterade denna lära."³²

Transsubstantiationsläran

Enligt den romersk-katolska kyrkan förvandlas vinet och brödet till Kristi verkliga blod och verkliga kropp, efter att de invigts av en präst. Denna förändring kallas för transsubstantiation. Det som uppenbarligen är vin och bröd, är i verkligheten kroppen och blodet, själen och gudomen av Jesus Kristus.³³

Transsubstantiationsläran är en förnekelse av den bibliska läran om Kristus. Jesus Kristus var både Gud och människa, två skilda naturer i en person; men dessa två naturer är helt skilda ifrån varandra och sammanblandas ej på något sätt. Denna syn lyftes fram av kyrkan vid rådsförsamlingen i Chalcedon år 451 e. Kr och är accepterad av både protestanter och romerska katoliker. Men trots det så tillskriver transsubstantiationsläran gudomliga attribut till Kristi begränsade mänskliga natur.³⁴ Hans kropp och blod kan ju inte vara över hela världen på samma gång vid nattvardsfirandet, utan att ha det gudomliga attributet "allestädes närvarande". Bibeln lär oss att Kristus är andligen närvarande - inte fysiskt närvarande - i brödet och vinet.

Genom att studera vad Jesus lärde så blir det klart att Hans referenser till Sin kropp och blod var symboliska. Det finns mängder av exempel där Jesus använde ett gestaltande och symboliskt tal: Han hänvisade till sig själv som en dörr (Joh 10:14), ett tempel (Joh 2:19), vinet (Joh 15:5), en herde (Joh 10:14), ett bröd (Joh 6:35). Han hänvisade till den Helige Ande som vatten (Joh 4:14). När Han instiftade Herrens nattvard kallade Han kalken, det nya förbundet (1 Kor 11:25).

På ett liknande sätt så vet vi att dessa element inte blev Jesu kött och blod bokstavligen när Han välsignade dem, eftersom Han (bokstavligen) fortfarande var där! Han förändrades inte ifrån att vara en person till att bli något drickbart och bröd!³⁵ Efter att Jesus Kristus hade välsignat sakramenten kallade

Han dem fortfarande för det som kommer ifrån vinträd och inte Hans verkliga blod (se Matt 26:29). Paulus säger också att brödet förblir bröd (1 Kor 11:27-28).³⁶ Om vinet verkligen blir bokstavligt blod under mässritualen-som det påstås - då vore det förbjudet enligt Skriften att dricka det" (se 3 Mos 3:17; 7:26; 17:10, 12; Apg 15:20).³⁷

Efter att de romerska prästerna invigt brödet kallas det för hostia och det tillbedes som Gud. Men om nu transubstantiationsläran är falsk så är inte hostian Kristi kropp mer än någon annan brödbit! Och om nu inte Kristi själ och gudom är närvarande så är det avgudadyrkan att tillbedja det, på samma sätt som att tillbedja fetisher inom hedendom.³⁸ Enligt den romerska kyrkan fram bärs under mässan ett sant, passande och försonande³⁹ offer till Gud. Detta offer är identisk med det som var på korset, eftersom Kristus både är präst och offer. Den enda skillnaden dem emellan är, att offret på korset var ett blodsoffer medan offret på altaret är utan blod.⁴⁰

Bibeln säger oss att Kristi offer var perfekt, fullständigt, slutgiltigt - en engångsföreteelse som aldrig kommer att upprepas: "En som icke var dag behövde fram bära offer, såsom de andra översteprästerna, först för sina egna synder och sedan för folkets; detta gjorde han nämligen en gång för alla, när han offrade sig själv." (Hebr 7:27). "Men Kristus såsom överste präst gick med sitt eget blod, en gång för alla in i det allra heligaste och vann en evig förlossning." (Hebr 9:11-12). "Ty Kristus har icke gått in i ett allraheligaste, som är gjort med händer utan han har gått in i själva himmelen för att nu träda fram inför Guds ansikte, oss till godo. Ej heller har han gått dit in för att många gånger offra sig själv, såsom översteprästen år efter år går in i det allraheligaste med blod, som icke är hans eget. Han har annars måst lida många gånger allt ifrån världens begynnelse. Istället har han uppenbarats en enda gång, nu vid tidernas ände, för att genom offret av sig själv utplåna synden." (Hebr 9:24-26). "denne har framburit ett enda offer för synderna" (Hebr 10:12). "Kristus icke mer dör Ty hans död var en död från synden en gång för alla" (Rom 6:9-10).

Den romersk-katolska kyrkan gör precis tvärt emot vad Bibeln undervisar. Kristus offras tusen gånger om varje dag under mässans ritualer! Den romersk-katolska mässan som är den mest centrala aspekten i den katolska tron, är synd, "för den förnekar effekten av Kristi försoningsoffer på Golgata".⁴¹

Följande uppställning är en jämförelse mellan nattvarden som Kristus instiftade och den romersk-katolska mässan av idag:

Herrens nattvard Den romersk-katolska mässan

Brödet blev brutet Brödet serveras helt och runt

Detta skedde på natten Detta sker tidigt på morgonen

Intas efter en måltid Deltagarna måste vara fastande
Instiftad av Jesus En blandning av hedendom
Brödet och kalken representerar Herrens kropp och blod Brödet och vinet sägs bli kropp och blod
Både brödet och vinet intogs Bara brödet får ätas av församlingen
En bild av ett avslutat arbete, ett perfekt offer Vid varje mässa sägs Kristus offras på nytt
En enkel välsignelse lästes över brödet och vinet Långa böner hålls för både levande och döda
Visar på enkelheten av en måltidssamling Utarbetad ritualism⁴²

Den romersk-katolska läran om rättfärdiggörelsen

Den romersk-katolska kyrkan undervisar att frälsningen ytterst hänger på oss själva, och att vi förtjänar den genom lydnad av kyrkans lagar (t ex att regelbundet närvara vid mässan, bedja rosenböner, fasta, bära medaljer och krucifix eller scapular etc.). Detta system innebär att Gud bara förlåter dem som försökt försona sina synder genom botövningar.⁴³ Hela detta system existerar på grund av att man inte anser Kristi offer på korset vara tillräckligt. Den romersk-katolska läran om rättfärdiggörelsen (hur en människa blir fullkomligt rättfärdig inför Gud) visar romanismens komplicerade system av frälsning genom gärningar.⁴⁴

Romersk-katolsk syn Biblisk syn

Rättfärdiggörelsen är Guds verk av nåd i människan Rättfärdiggörelsen är Guds verk av nåd i Kristus Jesus⁴⁵ "Och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus" (Rom 3:24)

Under det att en människa håller Guds lag, kyrkans kanoniska lag, och deltar i sakramenten blir hon mer och mer rättfärdig och då kommer Gud att acceptera henne Gud accepterar en människa enbart på grund av Jesus Kristus "ty av laggärningar bliver intet kött rättfärdigt inför honom" (Rom 3:20)

Tro och goda gärningar är grunden för rättfärdiggörelsen Tro på Kristus är den enda grunden för rättfärdiggörelsen "Ty av nåden ären I frälsta genom tro och det icke av eder själva, Guds gåva är det icke av gärningar, för att ingen skall berömma sig." (Ef 2:8-9)

Guds förvandlande nåd ingjuter rättfärdighet i människor som samarbetar med nåden. Alltså är rättfärdiggörelsen subjektiv Kristi rättfärdighet tillräknas den troende genom tro. Alltså är rättfärdiggörelsen objektiv "Men den som icke håller sig till gärningar, utan tror på honom som gör

den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet Salig är den man, som Herren icke tillräknar synd." (Rom 3:5-8)

Gud accepterar vår rättfärdighet. Faktum är att vissa helgon har gjort mer än Gud kräver och har ett förråd av extra meriter som vi får ta del av. De allra bästa av goda gärningar är förorenade med synd. Våra goda gärningar tillför ingenting för våran frälsning "...och bliva funnen i honom, icke med min egen rättfärdighet, den som kommer av lag, utan med den rättfärdighet, som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten av Gud på gärdströgen." (Fil 3:9)

Rättfärdiggörelsen är en fortgående process som kanske inte ens blir fullständig i detta livet. Den blir oftast färdig genom skärseldens tortyr. Rättfärdiggörelsen är ett ögonblicksverk. Den är evig och perfekt, inte ett styckverk eller ett fortgående verk. "Ja, också eder som voren döda genom edra synder också eder har han gjort levande med honom; ty han har förlåtit oss alla våra synder. Han har nämligen utplånat den handskrift, som genom sina stadgar anklagade oss och låg oss i vägen; den har han skaffat undan genom att nagla den fast vid korset." (Kol 2:13-14)

Den romersk-katolska kyrkan har förvrängt läran om rättfärdiggörelsen genom att blanda ihop den med läran om helgelsen.⁴⁷ Om man talar på ett bibliskt sätt: efter att en människa är rättfärdiggjord så börjar en livslång helgelseprocess där hon växer i helighet och lydnad till Guds lag. Rättfärdiggörelsen är grunden och början för helgelsen (Rom 6). Rättfärdiggörelsen tar bort syndaskulden och upprättar syndaren till Guds hushåll som ett Guds barn. Helgelsen tar bort syndiga handlingar och gör syndaren mer och mer lik Kristus. Rättfärdiggörelsen sker utanför syndaren i Guds domstol. Helgelsen sker i människans inre. Rättfärdiggörelsen sker en gång för alla. Helgelsen är en pågående process som inte blir fullständig i detta livet.⁴⁸

Slutledning

Efter att vi nu har utforskat en del romersk-katolska läror, ser vi klart och tydligt att den sanna bibliska läran alltför ofta är utbytt emot traditioner och människobud. Många romersk-katolska ledare och lekmän gör många goda saker som är värda beröm. All romersk-katolsk lära är ju inte falsk, Kristi gudom och treenigheten är två exempel på det. Men den romersk-katolska kyrkan har avvikit ifrån Guds Ord, på alldeles för många avgörande områden för att man ska kunna stanna kvar under dess lära, utan att riskera sin själ. Jag tvivlar inte på att det finns några bibelläsande och bibeltroende katoliker som verkligen är frälsta, men detta trots romanismen och inte på Guds ord.

Du behöver allvarligt fråga dig själv: Är jag en romersk katolik för att jag har studerat Bibeln och upplevt att dess lära överensstämmer med den romersk-katolska kyrkans? Eller är jag en romersk katolik för att jag är uppväxt och fostrad i den kyrkan? Ska jag anförtro min själ åt en kyrka som utövar avguderi? Ska jag anförtro min och min familjs frälsning till en kyrka som ändrar sin lära efter vilken kultur den befinner

sig i, (t ex Vatican II), trots att Bibelns lära är oföränderlig? Ska jag förtrösta på en kyrka som uttryckligen förnekar Bibelns lära om frälsning (t ex rådsförsamlingen i Trent), när det gäller min plats i evigheten? Är du villig att läsa Bibeln och lyda det den säger även när den strider emot vad din familj och dina vänner tycker? Jesus sade att du måste älska och tjäna Honom mer än din familj, ja även mer än dig själv (Luk 14:26).

När du sätter din förtröstan enbart på Herren Jesus Kristus för din frälsning så blir du fri ifrån det tunga ok av tvivel, fruktan och bundenhet till människogjorda ritualer och regler. Tro att Jesus Kristus levde ett perfekt och syndndfritt liv i ditt ställe. Tro att Han dog som ett försoningsoffer för att täcka din synd med Sitt blod och på så sätt tillfredsställa Guds vrede emot synden. Tro att Han uppstod ifrån döden som segrare över synd och död för dig. Tro att Han steg upp till Guds högra sida för att vara din förebedjare. Tro att Han sände sin Helige Ande som föder dig på nytt och som hjälper dig att följa Honom. Vänd om ifrån din tidigare syndfulla livsstil. Sann tro på Kristus resulterar alltid i ett gudfruktigt liv med goda gärningar. Helighet och goda gärningar tillför absolut ingenting till din frälsning, utan är ett bevis för att frälsningen redan har ägt rum.

Brian Schwertley

Fotnot

1Bibelcitaten är hämtade ur 1917 års övers.

Tillbaka

2Pius XII citerar St. Jerome i Divino Afflante Spiritu.

Tillbaka

3Den romersk katolska läran angående auktoritet och myndighet kan man läsa om i följande dokument, rådsförsamlingen i Trent (4 sess. 1546) fastslog, "Man ser klart att denna sanning och disciplin finns i de skrivna böckerna och i de oskrivna traditionerna." Se The Dogmatic Decrees of the Vatican Council (3 sess. 1870), kap 2, par. 3; Påven Pius IV's trosbekännelse.

Tillbaka

4 Loraine Boettner, Roman Catholicism (Phillipsburg, NJ: Presbyterian and Reformed, 1962), s 78-79.

Tillbaka

5Ibid.,s. 100-101, betoningen är tillagd.

Tillbaka

6Rådetsförsamlingen i Trent, 25 sess. (1563).

Tillbaka

7Enligt grammatiken i hebreiskans "Du skall icke böja dig" innebär böjandet inför en staty som en hjälp till att tillbedja, att man vill tillbedja och tjäna. Försök till att skilja själva böjandet ifrån verklig tillbedjan är att våldföra sig på den hebreiska textens klara undervisning.

Tillbaka

8Martyn Lloyd-Jones, Romersk katolicism (London: Evangelical Press), s.6.

Tillbaka

9Philip E. Hughes, The Church in Crisis: A History of the General Councils, 325-1870, (Garden City, N.J Image, 1964), s.167.

Tillbaka

10 Läran om Marias syndfrihet lades fram i ett påbud av påven Pius IX den 8 dec, 1854.

Tillbaka

11"Den katolska kyrkan såsom ofelbar tolkare av den Heliga Skrift deklarerar att hon bevarades syndfri hela sitt liv genom Guds speciella välbehag" (Bertrand L. Conway, The Question-Box Answers (New York: Paulist, 1903), s.377; se Rådsförsamlingen i Trent, 4 sess., can. 23).

Tillbaka

12Bibeln undervisar klart att celibat och äktenskap inte ska kombineras. Om Maria skulle varit jungfru hela sitt liv, efter Kristi födelse, skulle hon varit olydig mot Skriften. Detta skulle en gudfruktig kvinna som Maria inte ha varit. "Mannen give sin hustru, vad han är henne pliktig, sammalunda ock hustrun sin man. Hustrun råder icke själv över sin kropp, utan mannen; sammalunda råder ej heller mannen över sin kropp, utan hustrun. Dragen eder icke undan ifrån varandra, om icke möjligen, med bådas samtycke, till en tid, för att I skolen hava ledighet till bönen. Kommen sedan åter tillsammans, så att Satan icke frestar eder, då I nu icke kunnen leva återhållsamt." (1 Kor 7:3-5).

Tillbaka

13Boettner, s. 138-140.

Tillbaka

14Is Rome the True Church? S.20. Det är mer teologiskt riktigt att tala om Maria som moder till Jesu mänskliga natur, vilket innebär mer än en bara en kropp. Det innebär allt som hör till människan förutom Adams inneboende synd.

Tillbaka

15Det var påven Gregory VII som påbjöd att prästerna ska leva i celibat (Hildebrand) år 1079 e. Kr.

Tillbaka

16Grekiskans adelph-n gunaika i denna vers översätts bokstavligen "en syster, en hustru". En mer idiomatisk översättning skulle vara "en kristen hustru". Den romersk katolska Bibeln översätter detta med "en kristen kvinna" eller "en syster, en kvinna" för ordet gunaika översätts ibland med "kvinna". Men här har varje grekisk lexikografer som konsulterats översatt gunaika i detta stycke med "hustru". I detta sammanhang översätts det med fördel "hustru" eftersom Paulus menar att han förtjänar ekonomiskt stöd såsom de andra apostlarna som var belastade med ekonomiskt ansvar för sina familjer.

Tillbaka

17I Matt 19:12 undervisar Jesus om att celibat är något frivilligt. I 1 Kor 7:8-9 säger Paulus att celibat är en gåva. Om människor har svårt att ha kontroll över sitt sexuella begär så ska de gifta sig. I en av få studier som baserats på verklig fakta (1500 intervjuer gjordes mellan 1960 och 1985 av psykolog Richard Sipe, tidigare präst) visade det sig att 20 % av de 57000 katolska präster som finns i USA är homosexuella och att hälften av dem är sexuellt aktiva. Men sedan 1978 tror Sipes, har antalet homosexuella präster ökat kraftigt. Andra terapeuter tror att det närmar sig 40% idag. (Kenneth L. Woodward, "Gays in the Clergy: Homosexual Priests, "Newsweek, Feb. 23, 1987, s.58).

Tillbaka

18Joseph Zaccello, Secret of Romanism (Neptune, NJ: Loizeaux Brothers, 1948), s. 43-44.

Tillbaka

19ames D. Bales är citerad av Zacchello, s.44.

Tillbaka

20 "Den romerska pontiffen som är huvudet för biskopskollegiet gläds över denna ofelbarhet. Han har fördel av den i sin ställning, när han som överpastor och lärare för alla de trofasta kan tala om tro och moral utifrån definitiva läror." (Catechism of the Catholic Church (Liguori, MO: Liguori Publications, 1994), §891).

Tillbaka

21Ralph Woodrow, Babylon Mystery Religion (Riverside, CA, 1966), s.102-103

Tillbaka

22"Den romerska pontiffen har p g a sin ställning som Kristi ställföreträdare och som pastor över hela kyrkan, fullständig, suverän och universiell makt över hela kyrkanÖ." (Catechism of the Catholic Church, §882).

Tillbaka

23Ibid., s. 102 (obetydliga ändringar har gjorts av författaren).

Tillbaka

24Baltimore Catechism, s. 231.

Tillbaka

25Oswald J. Smith, *The Roman Catholic Bible Has the Answer* (Grand Rapids, MI: Faith, Prayer and Tract League, 1953), s. 6.

Tillbaka

26Vi kan läsa i Jak 5:16 att vi ska bekänna vår synd för varandra och bedja för varandra. Detta är alla kristna befallna att göra för att gemensamt uppbyggas. När vi vet varandras svagheter och dåliga vanor är det lättare att bedja mer effektivt för varandra. Detta är något helt annat än den romersk katolska bekännelsen. Den romersk katolska Skriften säger (Matt 16:19 och Joh 20:21-23) att "himmelrikets nycklar" betyder att apostlarna och alla kristna har "betrotts med evangelium" (1 Tess 2:4) och därför kan öppna och stänga himmelriket. Genom att predika evangelium kan himmelriket öppnas för den som gensvarar på det i tro, och genom att inte predika evangelium håller man himmelriket stängt. Att tolka dessa verser på något annat sätt skulle få dessa verser att strida emot alla de verser som säger att vi ska bekänna direkt till Gud. (Ords 28:13, Dan 9:20, Matt 3:6, Mark 1:5, 1 Joh 1,9 m m). Skriften kan inte strida emot sig själv.

Tillbaka

27 Boettner, s. 206.

Tillbaka

28 Catechism of the Catholic Church, §1471.

Tillbaka

29Zacchello, s. 161.

Tillbaka

30Ibid, s 163-164.

Tillbaka

31Jämför Baltimore Catechism, sec. XIV, no. 181, s. 129; rådsförsamlingen i Trent, 25 sess.

Tillbaka

32Heresies of Rome såsom Woodrow citerar den, s.71.

Tillbaka

33Rådsförsamlingen i Trent, 13 sess., can. 1

Tillbaka

34 Sammanblandningen av Kristi mänskliga och gudomliga natur till en natur (Apollinarianism) fördömdes av påven Damasus. Ett kyrkoråd i Rom (377), Synoden i Alexandria (378) och i Antiokia (379), vid rådet i Konstantinopel (381), likaså påbuden som utfärdades åren 383, 384 och 388 fördömde alla Apollinarianismen för att vara villfarelse. Se J. N. D. Kelly, *Early Christian Doctrines* (New York: Harper and Row, 1960), s.289-297).

Tillbaka

35Woodrow, s. 126.

Tillbaka

36Boettner, s. 178.

Tillbaka

37Woodrow, s. 127

Tillbaka

38Boettner, s. 179.

Tillbaka

39Ett försonande offer tillfredsställer Guds rättvisa och tar bort straffet för synden.

Tillbaka

40"Om någon påstår att det inte är ett sant och verkligt offer till Gud som sker i mässan låt honom bli anathema." (Rådskonferensen i Trent, 22 sess., can. 1). "Om någon säger att Kristus inte ordinerade att andra präster skulle offra Hans egen kropp och blod, låt honom bli anathema." (can. 2.). "Om någon säger att offret som sker i mässan inte är försonande låt honom bli anathema." (can. 3). Jämför New Yorks Catechism med påven Pius IV påbud.

Tillbaka

41Boettner, s. 182.

Tillbaka

42Woodrow, s. 140.

Tillbaka

43 Det blev förvirring på grund av en felöversättning av det grekiska ordet för "bättring" till det latinska ordet för "botövning" (jämför Rådskonferensen i Trent, 14 sess., kap 1); "bättring" och "botövning" är två helt olika saker.

Tillbaka

44"Om någon påstår att en syndare är rättfärdig enbart genom tro, och menar att inget annat behövs vid sidan av detta för att få bli rättfärdiggjord låt honom bli anathema Om någon menar att en rättfärdigande tro inte är något annat än en fullständig tillit till den gudomliga barmhärtigheten vilket tar bort synden för Kristi skull, eller att det är enbart tilliten som rättfärdiggör oss, låt honom bli anathema" (Rådskonferensen i Trent, 6 sess., can. 9, 12).

Tillbaka

45Se Robert D. Brinsmead, Present Truth (Fallbrooke, CA) specialnummer om rättfärdiggörelse genom tro.

Tillbaka

46"Berörda av den Helige Ande kan vi förtjäna all den nåd som behövs för att få evigt liv, både åt oss själva och åt andra " (Catechism of the Catholic Church, §2027).

Tillbaka

47Rättfärdiggörelsen är en juridisk handling av Gud, där Han deklarerar, på grund av Jesu Kristi rättfärdighet, att alla lagens krav är tillfredsställda med hänsyn till syndaren Helgelsen kan definieras som det nådefulla och pågående verk av den Helige Ande, där Han befriar den rättfärdiga syndaren ifrån syndens föroreningar, förnyar hennes hela natur till likhet med Gud och gör det möjligt för henne att utföra goda gärningar." (L. Berkhof, Systematic Theology (Grand Rapids: Eerdmans, 1965), s. 513, 532.

Tillbaka

48Ibid., s 513-514.

Tillbaka

Gå till Sola Scriptura

Gå till artiklar

solascriptura@swipnet.se

<http://home.swipnet.se/solascriptura>

Du är besökare nummer 1709

[HOME PAGE](#)